

6. Пиріг І.В. Теоретичні основи експертної діяльності органів внутрішніх справ : моно- графія / І.В. Пиріг. – Дніпропетровськ : Дніпр. держ. ун-т внутр. справ ; Ліра ЛТД, 2011. – 312 с.

7. Сервецький І. В. Судово-медична експертиза (Законодавче забезпечення та правила проведення експертиз): навч. посібник / І.В. Сервецький, С.В. Кандиба, С.В. Яковлев. – Київ, 1999. – 114 с.

Веселовська Н.О.

здобувач,

Національна академія управління

АНАЛІЗ ФАКТОРІВ ВПЛИВУ АНТИСОЦІАЛЬНОЇ ПОВЕДІНКИ ДОРΟΣЛИХ ЖІНОК НА ЗЛОЧИННІСТЬ НЕПОВНОЛІТНІХ

*«Якщо ви народилися в світі насильства,
ви прив'язуєте себе до насильства, а не до світу» [1]*

*О. Ренделл**

Великою проблемою в сучасному світі є такий небезпечний вид злочинної діяльності, як втягнення неповнолітніх у вчинення злочинів. На жаль, і жінки мають великий вплив на антисоціальну поведінку дітей.

Незважаючи на актуальність дослідження даної теми, відсутні роботи науковців, які б комплексно досліджували вказану проблему. Мало уваги приділяється анкетуванню та аналізу впливу антисоціальної поведінки жінок на злочинність неповнолітніх.

За результатами проведеного нами анкетування серед жінок, які раніше вживали наркотичні речовини та/або перебували в місцях позбавлення волі, було встановлено, що існує залежність від антисоціальної та злочинної поведінки жінок та вплив її на виховання молодого покоління. Вперше запропоновано впровадити стратегічний план дій по захисту неповнолітніх та попередженню злочинів у цій сфері.

Ціль статті. Виявити реальні ризикові практики залучення підлітків до злочинної та/або антигромадської діяльності.

Дане дослідження проводилося серед 120 жінок, які раніше вживали наркотичні речовини та/або перебували в місцях позбавлення волі, та погодились прийняти участь в безкоштовному анонімному опитуванні та надали відомості про себе [2].

Вік респондентів експериментальної групи нашого дослідження становить 18-66 років. 93 опитувані жінки вживали наркотичні речовини, стаж вживання наркотичних препаратів становить від 2 до 27 років: 2-5 років вживання – 17 осіб; 5-10 років – 62 особи; понад 10 років – 14 осіб.

* Доктор Ренделл Олександр, директор Центру жорстокого поводження з дітьми в Школі медицини Морхаус в Атланті.

Респондентам було поставлено ряд питань з метою виявлення реальних ризикових практик залучення підлітків до злочинної та/або антигромадської діяльності.

Надаємо зведені показники відповідей опитуваних:

- на питання про перебування в місцях позбавлення волі, 35 респондентів відповіли «так»;
- мають досвід споживання ін'єкційних наркотиків 78 осіб. Пропонували неповнолітнім вжити наркотичні речовини 12 осіб;
- мають досвід надання сексуальних послуг за винагороду 86 жінок;
- мають досвід залучення неповнолітніх до жебрацтва 7 осіб;
- мають досвід залучення неповнолітніх до азартних ігор 26 жінок;
- мають досвід залучення неповнолітніх до вживання алкоголю 62 особи;
- пропонували неповнолітнім прийняти участь у створенні порнографічної продукції 16 опитуваних;
- використовували шантаж щодо неповнолітніх 18 осіб;
- мають власних дітей 97 жінок;
- оцінюють свій рівень виховання власних дітей як низький – 48 жінок.

112 жінок зазначили, що великий вплив на них мали стосунки в родині та в якому суспільному середовищі вони росли. Всі жінки, які перебували в місцях позбавлення волі, які вчинили тяжкі злочини, зазнали фізичного насильства в дитинстві.

Респондентами було виділено 5 важливих причин, за яких діти можуть стати злочинцями:

1. Батьки намагаються бути «крутими», дозволяючи дітям робити те, що вони хочуть. Таким чином, діти відчувають свою дорослість та безкарність. Батьки повинні вчити і виховувати свою дитину, а також доглядати за нею і любити її. Більшість батьків злочинців нехтували своїми обов'язками або ставився до дітей погано і дозволяли їм робити будь-що. Діти не відчували свого місця в світі, і батьки не допомогли їм знайти його. Батьки-злочинці, які п'ють, курять та вживають наркотики, впливають на дітей як поганий приклад, і діти намагаються зробити те саме. Основною характеристикою такої особистості з антисоціальним розладом є те, що вона має повну зневагу до прав інших і правил суспільства. «Такі особи рідко відчувають тривогу і не відчувають своєї провини» [3]

2. Діти з поганих друзів перетворюються на нелюдів. Друзі впливають на них, і вони хочуть діяти так само, тому можуть пити, курити, вести розпусне життя та вживати наркотики. Найлегше для дітей попросити свого друга та приєднатися до нього в цих «справах». Незабаром вони поповнюють злочинний світ.

3. Привабливим для деяких дітей, є те, що вони можуть і вміють красти. Або дитину згвалтували, і вона вважає, що їй вже немає чого втрачати та починає займатися сексом за винагороду. Телевізійні шоу показують людей у в'язниці як героїв, і діти, на яких легко вплинути, можуть спробувати бути схожими на них. Діти нічого не хочуть більше, ніж самореалізуватися, і тому деякі приймають відчайдушні заходи і починають злочинну діяльність.

4. Діти хочуть кращого життя, вони відчують, що можуть мати більше, що вони гідні розкішного життя, тому крадіжка речей допомагає їм відчувати себе дорослими і багатими, але вони не думають про наслідки.

5. Гендерна нерівність, експлуатація та насильство, пов'язане з гендерною нерівністю, ставлять жінок та дівчат в залежність від очікуваних можливостей жити повноцінним життям. Необхідним вбачаємо впровадження стратегічного плану дій по захисту неповнолітніх та попередженню злочинів, який передбачає виявлення осіб, які втягують підлітків у злочинну діяльність, проституцію, жебрацтво, наркоманію; попередження злочинів серед неповнолітніх. Такий документ є необхідним, адже його доцільність витікає з результатів роботи «Національного плану дій щодо реалізації Конвенції ООН про права дитини» на період до 2016 року [4], він повинен враховувати досягнення та помилки Національного плану та приносити користь суспільству.

Список використаних джерел:

1. Jonathan D. Salant. Abused Kids More Likely to Turn to Crime. [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: http://www.redorbit.com/news/science/250/abused_kids_more_likely_to_turn_to_crime/.

2. Результати проведеного анкетування серед 120 жінок, які раніше вживали наркотичні речовини та/або перебували в місцях позбавлення волі, проведене автором у 2014 році.

3. Tiffany L. Panko. Pathways From Childhood Conduct Problems to Adult Criminality. [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://www.personalityresearch.org/papers/panko.html>.

4. «Національний план дій щодо реалізації Конвенції ООН про права дитини» на період до 2016 року від 5 березня 2009 року [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T091065.html.

Грицина К.В.

студентка,

Науковий керівник: Мусієнко О.Л.

доцент,

Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого

ОСОБЛИВОСТІ ТАКТИКИ ВИКРИТТЯ ТА ПРИПИНЕННЯ НЕПРАВДИВИХ СВДЧЕНЬ ПІД ЧАС ДОПИТУ

Криміналістика – одна з юридичних наук, яку можна назвати цариною по розкриттю злочинів. Саме вона вказує слідчому й оперативному працівникові шлях до пізнання і дослідження злочину, визначення механізму його скоєння, а також встановлення безпосередніх складових матеріального середовища, котрі відіграють певну роль у правопорушенні.

Однією з визначальних тенденцій сучасного розвитку криміналістики та слідчої практики є комплексне застосування гласних та не гласних слідчих дій та інших заходів, які постійно вдосконалюються. Оскільки питання